

GAUDEAMUS

Gdy wieczorem siedzę sam, wówczas w wyobraźni
Staje widmo dawnych lat szczęścia i przyjaźni,
Gwar wesołych, młodych lic w głowie mej się cieśni
Zda się, słyszę słowa te ulubionej pieśni.

Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus.
Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus.
Post iucundam iuventutem, post molestam senectutem
Nos habebit humus, nos habebit humus.

I rozkosznych wspomnień rój, błyszczy ponade mną
I jak gwiazdek złotych rój, w noc ponurą ciemną,
Zda się widać miasta kształt, w ciemnej dal ulicy
Stoi stary znany gmach, mury mej Wszechnicy.

Vivat Academia, vivant Professores!
Vivat Academia, vivant Professores!
Vivat membrum quodlibet, vivat membra quaelibet,
Semper sint in flore, semper sint in flore.